

अभिपुष्य पु० अभितः पुमस्य । १ सर्वतः पुष्यति वृक्षे ।

अभिपूरण न० अभ्यासेन अभितो वा पूरणम् प्रा० स० ।

अभ्यासेन सर्वतः पूरणे “अभिपूरणाभ्यासेनाभिपूरणम्”
कात्या० २४.२.१२, १ ।

अभिप्रज्ञा स्त्री अभितः सततं प्रज्ञा चिन्तनम् । सततचिन्तने

“तमशनायापिपासे अब्रूतामावाभ्याभिप्रजानीहि” ऐ० भा०

अभिप्रजानीहि चिन्तयेति व्याख्यानान्तस्थास्तथार्थत्वम् ।

अभिप्रणयन न० अभितः सर्वतः प्रणयनं संस्कारः ।

वेदविधिना अग्न्यादेः संस्कारे ।

अभिप्रणीत पु० अभितः प्रणीतः । सर्वतः वेदविधिना संस्कृते

वज्रादौ “जज्वाल लोकस्थितये स राजा यथाधरे

वज्ररभिप्रणीतः” भट्टिः ।

अभिप्रसृत् स्त्री अभिप्रसृच्छति आहृतिदानेन वज्ररनया ।

१ अभि+प्र+सृच्छ् करणे कृप् । जुह्याम् ।

अभिप्रवर्त्तन न० अभितः प्रवर्त्तनम् । १ सर्वतः प्रवृत्तौ २ सर्वतः

प्रवृत्तिस्मदाने च “त्यक्त्वादोरोमहर्षश्च खेदस्याभिप्रवर्त्त-
नम्” सुश्रुतः ।

अभिप्रातर् अच्य० आत्तलं प्रातः । १ अतिप्रबुधे “अथाभि-

प्रातरेव स्यालोपाकाष्टाज्यमिति” शत० ब्रा० ।

अभिप्राप्ति स्त्री आभिमुख्येन प्राप्तिः प्रा० स० । १ आभि-

मुख्येन प्राप्तौ अभिपितृव्यदे उदाहृतं निरुक्तवाक्यम् ।

अभिप्राय पु० अभि+प्र+इण-भावे अच् । १ आशये । “तेषां

स्वस्वमभिप्रायमुपलभ्य पृथक् पृथक्” मनुः । “सर्वानभिप्राय-

कृतान् भाष्यालमतकौरव । भा० उ० प० अभिप्रैति कर्त्तरि

पचा० अच् । २ अभिगामिनि “स्वरितञित आत्मनेपदं

कर्त्तृभिप्राये क्रियाफले” पा० कर्त्तृभिगामिनीति व्यख्या-

कारः मणिकृता तु एतत्स्त्वत् कर्त्तुर्दृश्यकतापरतया

व्यख्यातम् तच्चापूर्वशब्दे २५० पृष्ठे दर्शितम् । अभिप्रेयते

पुरुषार्थकाङ्क्षिभिः आभिमुख्येन प्रलयेऽभिप्रैति जगदन्धन्

वा कर्मणि आधारे वा अच् । ३ विष्णौ “अभिप्रायः

प्रियाहोर्ऽह” इति वि० सह० ।

अभिप्रीति० अभिप्रीणाति अभि+प्री-कृप् । १ सर्वतस्तर्पणे

“तृभ्यं वाता अभिप्रियस्तृभ्यं सर्पेति सिञ्चवः” ऋ० ६.११.२

अभिप्रेत ति० अभि+प्र+इण-क्त । १ अभिलषिते “अभिप्रे-

तार्थसिद्धिर्नङ्गम् “कामाय तु भवेत् काव्यमभिप्रेतार्थ-

सिद्धये” भवि० पु० ।

अभिप्रेत्य अच्य० अभि+प्र+इण-कृप् । १ उद्दिश्येत्यर्थे ।

“यदभिप्रेत्य आत्यर्थस्तत्तद्वदानमिति” व्याकरणान्तरम्

अभिप्रेष्य ति० अभि+प्र+आप-सन-उ । प्राप्तुमिच्छौ
“सहासनमभिप्रेष्यत्कृत्वापकृत्वा” “ऐन्द्रं स्थानमभि-
प्रेषुः” इति च मनुः ।

अभिप्राक्ष्ण न० अभितः प्रोक्षणं संस्कारभेदः । १ जला-
दिना सर्वतः सेचनरूपे वैधे संस्कारे ।

अभिप्लव पु० अभिप्लवन्ते स्वर्गमभिगच्छन्ति अभि+प्लु-गतौ

अच् । १ प्राजापये आदित्ये । “अथादित्याश्च आङ्गिर-

सश्च उभये प्राजापत्या अस्मद्भूतं वयं पूर्वे स्वर्गं लोकमेध्यामो-

वयं पूर्वं इति । आदित्याश्चतुर्भिः स्तौमैश्चतुर्भिः पृथ्वी-
र्षुभिः सामभिः स्वर्गं लोकमभ्यप्लवन्त तस्मादभिप्लवाः

आदित्याः” शत० ब्रा० । वर्षसाध्ये गवामयने प्रत्येकमासीय

चतुर्विंशतिदिवसेषु चतुःषट्कात्मकेषु चतुर्षु षड्द्वेषु विशेषः

गवामयनशब्दे वक्ष्यते । “अभिप्लवः षड्द्वयः षड्द्वयहानि

भवन्त्यभिप्लवः” इति शत० ब्रा० । “अभिप्लवः पूर्वं पुरस्ताद्विषु-

वत् उपयन्ति चतुर्विंशेन महाव्रतमभिप्लवेन परमभिप्लव-

मिति” च शत० ब्रा० । षड्द्वयसाध्ये स्तोमादिपाठसाधनके

गवामयनाङ्ग्यागभेदे च । ४ उपप्लवे उपप्लवे ५ सर्वतः

प्लवने च । अभिप्लवे विहितः ठक् । आभिप्लविकः उक्त-

ः षड्द्वेषु विहिते सामादौ । [सिक्ते च ।

अभिप्लुत ति० अभि+प्लुत-क्त । १ सर्वतोव्याप्ते २ अभितः

अभिभङ्ग ति० अभितोभङ्गोयस्यात् । १ भङ्गहेतौ “अभिभुवे-

ऽभिभङ्गाय वन्यते” ऋ० २.२१.२, अभितोभङ्गः । २ सर्वतो-

भङ्गे पु० । अभिमतोभङ्गो यस्य । ३ भङ्गशब्दे ति० ।

अभिभव पु० अभि+भू-अप् । पराजये, तिरस्कारे,

अनादरे, च । “रघोरभिभवाशङ्कि चक्षुभे द्विषतां मनः”

रघुः “अलभ्यशोकाभिभवेयमाकृतिर्विमानना सुभु । कतः

पितृर्गृहे” कु० “अधर्माभिभवाच्चैव प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः”

गीता । रोगादिना गात्रादिजङ्गीभावे “दृषसिंह

दृष्टिकघटैर्विद्धि स्थानं गमागमोन स्तः । न हृतं न चापि

नष्टं न रोगशान्तिर्नचामिभव” षट् पञ्चाशिका ।

अभिभवन न० अभि+भू-ल्युट् । १ अभिभवे रोगादिना-

ज्ञानरोधे “जरया चाभिभवनं व्याधिभिर्बोपपीडनम्” मनुः

अभिभा स्त्री अभि+भा-अङ् । १ अभिभवे “मा त्वा काचि-

दभिभा विश्राविदत्” ऋ० २.४२.१ । “अभिभा अभि-

भवः” भा० ।

अभिभार ति० अभिभृशार्थे अतिशयितो भारो यस्य ।

अतिभावाभिते “चतुरप्यस्ति तद्वज्रमभिभारं करोति तेन

वज्रेणाभिभारेणैवा लोकान् प्रभिर्भसि” शत० ब्रा० ।